

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2000/18/EG

av den 17 april 2000

om minimikrav vid examinering av säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods på väg, järnväg eller inre vattenvägar

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 71.1 c i detta,

med beaktande av kommissionens förslag (¹),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande (²),

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget (³), och av följande skäl:

- (1) Ökad transportsäkerhet och skydd av miljön, i synnerhet vid transport av farligt gods på väg, järnväg eller inre vattenvägar, liksom även den mänskliga faktorn, är viktiga frågor för säkerheten vid dessa olika transportslag.
- (2) I enlighet med villkoren i rådets direktiv 96/35/EG av den 3 juni 1996 om utnämning av och kompetens hos säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods på väg, järnväg eller inre vattenvägar (⁴), är de företag som i sin verksamhet utför transport av farligt gods eller lastning eller lossning i samband med sådana transporter skyldiga att utse en eller flera säkerhetsrådgivare. Nämda direktiv innehåller varken några detaljerade bestämmelser för att harmonisera examineringskraven för säkerhetsrådgivare eller några bestämmelser som är tillämpliga på examineringsorganen.
- (3) För att garantera en lägsta kvalitetsnivå och för att underlätta ett ömsesidigt erkännande av EG-utbildningsintyg för säkerhetsrådgivare bör medlemsstaterna ange en gemensam minimiram vad gäller examineringen av säkerhetsrådgivarna och kraven på examineringsorganen.
- (4) Examineringen av säkerhetsrådgivarna skall i vart fall omfatta ett skriftligt prov bestående av frågor som omfattar åtminstone de ämnesområden som anges i förteckningen i bilaga II till direktiv 96/35/EG, samt en fallstudie där de sökande kan visa att de har kompetens att fullgöra uppgifterna som säkerhetsrådgivare.

- (5) Medlemsstaterna får bestämma att blivande säkerhetsrådgivare som avser att arbeta för företag vars verksamhet endast berör visst farligt gods skall examineras endast på ämnen som har samband med dessa företags verksamhet. Denna begränsning bör tydligt framgå av EG-intyget.
- (6) Den examinering som anordnas av examineringsorganen kommer att bli föremål för godkännanden av medlemsstaternas behöriga myndigheter. Medlemsstaterna skall, i syfte att garantera en hög kvalitetsnivå på tjänsten, fastställa vilka kriterier som skall tillämpas på examineringsorganen. Examineringsorganen bör vara tekniskt behöriga, tillförlitliga och oberoende.
- (7) Medlemsstaterna bör bistå varandra vid genomförandet av detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Räckvidd och definitioner

Artikel 1

1. Detta direktiv fastställer de minimikrav som är tillämpliga på den examinering som krävs för erhållande av EG-utbildningsintyg för säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods vilket avses i direktiv 96/35/EG.
2. Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att förvissa sig om att säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods examineras på ett sätt som uppfyller minimikraven.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

- a) *säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods, nedan kallad rådgivare*: varje person som avses i artikel 2b i direktiv 96/35/EG,
- b) *farligt gods*: gods definierat i artikel 2 i direktiv 94/55/EG (⁵) och i artikel 2 i direktiv 96/49/EG (⁶),

(¹) EGT C 148, 14.5.1998, s. 21 och EGT C 52, 23.2.1999, s. 16.

(²) EGT C 407, 28.12.1998, s. 118.

(³) Europaparlamentets yttrande av den 20 oktober 1998 (EGT C 341, 9.11.1998, s. 29), bekräftad den 16 september 1999, rådets gemensamma ståndpunkt av den 29 mars 1999 (EGT C 36, 8.2.2000, s. 1) och Europaparlamentets beslut av den 18 januari 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT). Rådets beslut av den 28 mars 2000.

(⁴) EGT L 145, 19.6.1996, s. 10.

(⁵) Rådets direktiv 94/55/EG av den 21 november 1994 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om transport av farligt gods på väg (EGT L 319, 12.12.1994, s. 7). Direktivet ändrat genom kommissionens direktiv 96/86/EG (EGT L 335, 24.12.1996, s. 43 och EGT L 251, 15.9.1997, s. 1).

(⁶) Rådets direktiv 96/49/EG av den 23 juli 1996 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om transport av farligt gods på järnväg (EGT L 235, 17.9.1996, s. 25). Direktivet ändrat genom kommissionens direktiv 96/87/EG (EGT L 335, 24.12.1996, s. 45).

- c) *företag*: företag som avses i artikel 2a i direktiv 96/35/EG,
- d) *examinering*: den examinering som avses i artikel 5.2 i direktiv 96/35/EG,
- e) *examineringsorgan*: varje enhet som utsetts av medlemsstaternas behöriga myndigheter att utföra examineringar,
- f) *EG-intyg*: de intyg som utformats i enlighet med den modell som finns i bilaga III till direktiv 96/35/EG.

KAPITEL II

Examinering*Artikel 3*

1. Den behöriga myndigheten eller examineringsorganet skall anordna en obligatorisk, skriftlig examinering som den/det kan komplettera med en muntlig examinering för att kontrollera om de blivande rådgivarna besitter nödvändiga kunskaper för utförandet av en rådgivares uppgifter för att erhålla EG-intyget.

2. Den obligatoriska examineringen skall bestå av ett skriftligt prov som är anpassat till de(t) transportslag som EG-intyget skall utfärdas för.

3. a) Ett frågeformulär skall föreläggas den blivande rådgivaren. Detta skall bestå av minst 20 öppna frågor som, i enlighet med artikel 5.4 i direktiv 96/35/EG, omfattar åtminstone de ämnesområden som anges i förteckningen i bilaga II till det direktivet. Det skall vara möjligt att använda flervalfrågor. Om så sker, skall två flervalfrågor anses motsvara en öppen fråga.

Bland ämnesområdena skall särskild uppmärksamhet, avpassad efter transportslaget i fråga, ägnas åt följande ämnen:

- Allmänna förebyggande åtgärder och säkerhetsåtgärder.
- Klassificering av farligt gods.
- Allmänna förpackningskrav, inklusive tankar, containrar och cisternvagnar.
- Varningsetiketter och märkning.
- Omnämningen på transporthandlingar.
- Hantering och stuvning.
- Utbildning av besättningspersonal.
- Dokument som skall finnas i transportmedlet.
- Säkerhetsföreskrifter.
- Krav gällande transportmaterielen.

b) Varje blivande rådgivare skall genomföra en fallstudie med anknytning till bilaga I till direktiv 96/35/EG för att visa att han eller hon besitter de kvalifikationer som krävs för att fullgöra uppgiften som rådgivare.

c) Medlemsstaterna får bestämma att en blivande rådgivare som avser att arbeta för företag, specialiserade på transporter av vissa slag av farligt gods, endast skall tillfrågas om, i enlighet med bilaga II till direktiv 96/35/EG, de ämnesområden som har anknytning till dessa företags verksamhet.

Dessa slag av gods är

- klass 1 (explosiva ämnen och föremål),
- klass 2 (gaser),
- klass 7 (radioaktiva ämnen),
- klasserna 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 8 och 9 (fasta och flytande),
- FN-nummer 1202, 1203, 1223 (petroleumprodukter).

Av EG-intyget skall klart framgå att det endast gäller sådana slag av farligt gods som avses i den här punkten, och om vilka rådgivaren har tillfrågats enligt de villkor som fastställts i punkterna a och b.

4. Den behöriga myndigheten eller examineringsorganet skall kontinuerligt göra en sammanställning av de frågor som ingått i examineringen.

KAPITEL III

Kriterier tillämpliga på examineringsorganen*Artikel 4*

1. Om medlemsstaterna inte själva direkt ansvarar för anordnandet av examineringen skall de utse examineringsorgan på grundval av följande kriterier:

- a) Examineringsorganets kompetens.
- b) Specificering av de examineringsformer som examineringsorganet föreslagit.
- c) Åtgärder för att säkerställa att examen genomförs på ett opartiskt sätt.
- d) Organets oberoende i förhållande till varje fysisk eller juridisk person som anställer rådgivare.

2. Utnämningen av ett godkänt examineringsorgan skall ske skriftligen. Godkännandet kan vara tidsbegränsat.

Artikel 5

Medlemsstaterna skall bistå varandra vid genomförandet av detta direktiv.

Varje medlemsstat skall regelbundet till kommissionen överlämna en sammanställning av de frågor som avses i artikel 3.4. Kommissionen skall underrätta de andra medlemsstaterna om denna.

KAPITEL IV

Slutbestämmelser*Artikel 6*

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast tre månader efter direktivets ikraftträdande. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 7

Detta direktiv träder i kraft samma dag det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 8

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 17 april 2000.

På Europaparlamentets vägnar

N. FONTAINE

Ordförande

På rådets vägnar

L. CAPOULAS SANTOS

Ordförande
